

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΔΕΛΤΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑκατ. φρ. 16—'Εν τῇ ἔξω. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΕΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΟΙ ΔΥΩ ΣΠΟΥΔΑΡΧΙΔΑΙ.

Δύο ἐκλογαῖς τῆς Ἀττικῆς, οὐδέν ποτε ἐνεργὸν μέρος λαβόντες εἰς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικὴν, ἀμφοτέρω δὲ δικηγόροι, ἐδήλωσαν ἐσχάτως διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι δὲν εἶναι ὀπαδοὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως* οἱ *μεγαλοφρονεῖ* οὗτοι ἐκλογαῖς εἶναι ὁ κ. Σταυρόπουλος καὶ ὁ κ. Λεβίδης. Γνωστὸν ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς πρωτεύουσας εἶναι σφόδρα ἀντικυβερνητικόν, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἴσως θεωρηθῆ ὡς κώωψ ἐπὶ κέρατος βοῆς ἢ διαβεβαίωσις τῶν δύο μνησθέντων ἐντίμων ἐκλογέων, ὅτι ἀντιπολιτεύονται τὴν παρούσαν κυβερνήσιν. Ἡ ἀφορμὴ ἦν ἔλαβον ὅπως προῶσιν εἰς τοιοῦτο διάδημα εἶναι τῶντι ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν ἀστεία. Ὑπάρχουσι ἀνθρώποι οἵτινες κρύφα καὶ δολίως διαδίδουσιν ὅτι ὁ κ. Σταυρόπουλος καὶ ὁ κ. Λεβίδης φίλα φρονοῦσι τῷ Κουμουνοδούρῳ καὶ τῇ φατρίᾳ αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀνέχονται τὴν τοιαύτην συκοφαντίαν, καθότι εἶναι ὕβρις σήμερον τὸ νὰ λέγηται τις Κουμουνοδουριστῆς καὶ μάλιστα ἐντὸς τῆς πρωτεύουσας, διὰ τοῦτο οἱ ἀξιοτίμοι οὗτοι ἐκλογαῖς ζητοῦσι νὰ καθαρῶσιν ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ μολύσματος καὶ νὰ οἰκαιοποιηθῶσι δάφνην ἀντιπολιτευομένου. Καὶ εἶχον τῶντι μεγάλην ἀνάγκην τοιαύτης διαβεβαίωσεως, διότι ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῶν ἀσημότητι καὶ ἀφανείᾳ ἠδύνατο κάλλιστα ὁ κόσμος νὰ ἐκλάβῃ αὐτοὺς ὡς Κουμουνοδουριστὰς, ἐὰν δὲν διεβεβαίουν διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν τῶ ἐναντίων.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν παρελθουσῶν ἐκλογῶν μύρια πολιτικὰ ζητήματα γενικὰ καὶ εἰδικὰ ἐπλημμύρισαν ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀλλ' οἱ ἀξιοτίμοι Κύριοι Σταυρόπουλος καὶ Λεβίδης εἶχον φαίνεται ἀπουρηθῆ εἰς τὸν βυθὸν τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου καὶ οὐδὲ ἐγνώριζε κανὼν ὁ κόσμος ὅτι ἔχουσι μίαν τινὰ ἰδέαν περὶ τῶν μεγάλων τούτων ζητημάτων, καὶ οἱ ἴδιοι δὲ δὲν ἐφρόντιζον ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ νὰ δηλώσωσι διὰ τῶν ἐφημερίδων πόσον τὰ αἰσθητά αὐτῶν εἶναι εὐγενῆ, πατριωτικὰ καὶ ἀντικουμουνοδουρικὰ. Μόλις ὁμως διελύθη ἡ Βουλὴ καὶ ἰδοὺ προέκυψαν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, ὡς ἄλλαι Νηρηίδες, καὶ μᾶς διαβεβαίουσιν ὅτι

ἦσαν, εἶναι καὶ ἔσονται μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων ἀντικουμουνοδουρικοί* διότι—καὶ δὲν ἀρνοῦνται νὰ τὸ δηλολογήσωσι—βλέπουσιν ὅτι σήμερον τὸ πνεῦμα τῆς πρωτεύουσας εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐννοεῖται ὅτι ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦτο ἦτο κυβερνητικόν, θὰ ἦσαν καὶ αὐτοὶ κυβερνητικοί* διότι κατὰ πάντα τρόπον προσπαθοῦσι νὰ μὴ εἶναι ἄλλο τι ἢ ἀντιπρόσωποι τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας.

Δὲν εἶχομεν ἀνάγκην τοιούτων μικροπανουργικῶν βρακογραφημάτων ἵνα πεισθῶμεν, ὅτι οἱ νεανίσκοι οὗτοι καὶ τοῦρκοι ἠδύνατο νὰ γίνωσιν, ἐὰν ἐπειθοντο ὅτι τοιοῦτοτρόπως θὰ εἰσῆρχοντο εἰς τὸ βουλευτήριον* καθόσον, ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα, ἀμφοτέρους τούτους ἢ πρωτεύουσα κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ἀριθμοῖ μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν. Ὁ ἕτερος μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ὁ κ. Λεβίδης παραπέμπει ἡμᾶς εἰς τὸ τότε ἐκδοθὲν πρόγραμμά του διὰ νὰ πεισθῶμεν πόσον φοβερός ἀντικουμουνοδουριστῆς ἦτο τότε, διότι ὡς μόνην του ἀξίαν δὲν ἐπικαλεῖται ἄλλο τι ἢ τὸ πρόγραμμα ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν εἶναι δυνατόν ἀναμφιβόλως νὰ μὴ ἀπεστήθισεν ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀντικουμουνοδουρικότητά του. Δυστυχῶς ἔχομεν ψηλαφητότερα ἄλλα τινὰ γεγονότα, ἅτινα διαψεύδουσι τὸν ἐντίμον τοῦτον συγγραφεὰ προγραμμάτων* καὶ τὸ πρῶτιστον καὶ κύριον εἶναι, ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνοδὸν τοῦ Κουμουνοδούρου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὁ ἀδελφός του Κ. Λεβίδης διωρίσθη εἰς ἐμπιστευτικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ πονηρός τῆς παρούσης Κυβερνήσεως Πρόεδρος, θέλων νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὀλίγων φίλων του διώρισεν πολλοὺς τῶν ἐν Ἀθήναις κομματαρχίσκων καὶ ἐν τῇ ἀστυνομικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν τοῖς ὑπουργείοις* εἰς τὴν τοιαύτην δὲ πονηρίαν καὶ φιλίαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως χρεωστῆ καὶ ὁ νέος Κ. Λεβίδης τὴν θέσιν του, ἦν ἕνεκα τῆς τότε ἐνεργουμένης στρατολογίας ἐξεμεταλλεύθη χάριν πολιτικῶν σκοπῶν ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, ὁ διαρρηγύων σήμερον τὰ ἴμάτιά του κατὰ τῆς ἀδεσπότου συκοφαντίας, ὅτι εἶναι κουμουνοδουριστῆς !!

Μήπως εἶναι λεπρός ὁ νῦν πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε καὶ ἐκεῖνοι οὐ; ἀγαπᾶ καὶ προστατεύει ἀπαρνοῦνται

αυτὸν δημοσίᾳ; Τὸ τοιοῦτο φαινόμενον καὶ ἄλλοτε παρετηρήσαμεν· τὸ δὲ περιεργότερον εἶναι ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Κουμουνοῦρος προτιμᾷ νὰ τὸν ὑβρίζωσι δημοσίᾳ, ἀρκεῖ νὰ τὸν ὑπερητάωσιν ἰδιαιτέρως. Στερούμενος αὐτὸς φιλοτιμίας καὶ χαρακτῆρος, ἐδίδαξε καὶ τοὺς φίλους του καὶ τοὺς προστατευόμενους του ὅτι δύνανται τὰ πάντα νὰ λέγωσι καὶ νὰ πράττωσιν ἐναντίον αὐτοῦ, ἀρκεῖ μόνον νὰ κατορθώσωσι νὰ ἐξαπατήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ ἐπιτύχωσιν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Προαχθεὶς ὁ ἴδιος διὰ τῆς ἀπάτης, τὴν ἀπάτην συνιστᾷ καὶ εἰς τοὺς ὑποψηφίους του ὡς τὴν μόνην ὁδὸν πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν· μήπως κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς δύο βουλευταὶ τῆς Ἀττικῆς δὲν ἐξέδωκαν προγράμματα ἀντιπολιτευσεως καὶ ὅμως ὑπερέβησαν ὡς τυφλότατα ὄργανα τὴν κυβερνώσαν φατριάν; Ὡστε, ἐάν θέλωσιν οἱ ἐντιμοὶ κύριοι Σταυροπούλου καὶ Λεβίδης νὰ ἀπατήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην ὅτι εἶναι ἀντιπολιτευόμενοι, δὲν ἄρκοῦσι μόνον αἱ διαβεβαιώσεις των καὶ τὰ προγράμματα των, ἐπὶ τῇ ὑπόθεσιν ὅτι φροντίζουσιν οἱ ἐκλογαῖς τῆς Ἀττικῆς ἕστω καὶ κατ' ἐλάχιστον περὶ Σταυροπούλου καὶ Λεβίδου.

Φρονούμεν ὅτι ἡ πρωτεύουσα πρέπει νὰ πέμψῃ εἰς τὸ Βουλευτήριον ἄνδρας τῆς καθαρᾶς ἀντιπολιτευσεως καὶ δεδוקιμασμένους ἤδη. Ἐὰν ὁ Κουμουνοῦρος ἐθραϊσθεύσῃ ἐν τῇ παρελθούσῃ συνόδῳ, τοῦτο κυρίως ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες διὰ τὴν ἀμφίβολον αὐτῶν διαγωγὴν ἠξίουσαν δάφνας ἀνεξαρτησίας, καὶ οἵτινες πάντοτε κατέληγον εἰς τὸ νὰ συμπληροφόρῳσι μετὰ τοῦ Κουμουνοῦρου. Πάντες ἐνθυμοῦνται ὅτι ἄνευ τῆς ψήφου των περὶ τὸν Δεληγιάννην βουλευτῶν, ἄνευ τῆς ψήφου τοῦ Μεσσινέζη, καὶ λοιπῶν, ὁ Κουμουνοῦρος δὲν θὰ ἐκυβέρνηα σήμεραν καὶ δὲν θὰ ἐπρόβιθε τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα. Οἱ ἐκλογαῖς τῆς Ἑλλάδος ὀφείλουσι νὰ συνετισθῶσι· πᾶς μὴ ὦν ὑπὲρ τῆς καθαρᾶς ἀντιπολιτευσεως εἶναι ὑπὲρ τοῦ Κουμουνοῦρου, μέσος ὅρος δὲν χωρεῖ, τοιαύτη δὲ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἐτυμηγορία των ἐκλογέων· ἄλλως οὐδὲν ἄλλο θὰ πράξωμεν

ἢ νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ Βουλῇ τὴν ἰστορίαν τῆς παρελθούσης Συνόδου.

Δύς του.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ.

α'. Ὁ Τορπιλογιῶργος.

'Ανάθεμά με καὶ ἂν σοὶ ἔγραφο, φίλε Καλιθάν, πάλιν περὶ βασιλέως, ἐάν ὁ Τορπιλογιῶργος δὲν μοὶ ἐτάρρασε τὰ νεῦρα.

Ὅταν γράφω Τορπιλογιῶργος κάμνω τὴν ἰσότητα=ναύκλαστρα, ἀνοσιία, μουφλοζήκη, ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις, κίνησις ἀτμοπλοίων, ἀγχιῦσις νοδὸς, τέλος Μπούμπουλης.

Καλῶς τὸν ἐδέχθημεν!

Εἶδομεν πρωθυπουργοῦς, Ζούρκαν, στρατηγοῦς, ὑπασπιστᾶς, ὑπουργοῦς στρατιωτικῶν, ἀξιωματικούς πάσης στολῆς, ἀλλὰ ὑπουργὸν ναυτικῶν σὺν τὸν Μπούμπουλη δὲν εἶδομεν. Ἐπρασπε νὰ τὸν γλαυτίσῃ τὸ μάτι μας.

Δύω ἢ τρεῖς ὀρέκεται κούρτσι, σὺν τὰς τορπίλας ἀς ἐβρίψω ἐν εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον, ἀνήγγειλαν τὴν εἰσοδὸν τῆς ἀτμοβάριδος α' Γῶρας τῆς φερούσης βασιλέα τε καὶ Τορπιλογιῶργη. Τὸ ψῦχος διεσκορπίζετο εἰς τὴν γῆν ἀφῆρτον μέχρι τριζιμάτος των ὁδόντων, τὸ δὲ σκότος εἶχε θέσει μὴ μουντζούρα δυνατὴν ἐπ' ὄλου τοῦ στερέωματος· ἦν γὰρ ἡ ὥρα ὡσεὶ 7η μ. μ. τῆς Τετάρτης.

Ὅποιον φοβερὸν θέμα παρέστη πρὸ των ὀφθαλμῶν μας; Πυρσοὶ τεχνικοὶ πρώτης τάξεως κρατούμενοι ὑπὸ ναυτῶν ἐφώτιζον τὸν πορθμῶν, δι' οὗ διήρχετο ἡ ἀτμάκατος σύρουσα τὴν λέμβον, ἐν ἧ ἦσαν ὁ βασιλεὺς, ὁ Μπούμπουλης καὶ τινες ἄλλοι. Τὸ ρεῦμα ἐβρέεν ἀντιθέτως παταγοῦν καὶ

στροβιλοῦμενον, οἱ πυρσοὶ ἔχον θανάσιμον ὠχρότητα ἐπὶ των ὀλίγων θεατῶν καὶ των διερχομένων, τὰ πυροβόλα τριῶν πλοίων ἐβρόντων, οἱ θεαταὶ ἐκρότου τοὺς ὁδόντας ἐκ τοῦ ψύχους, οἱ χωροφύλακες καὶ οἱ ναῦται ἐζητωκράυγαζον, τὰ ἠλεκτρικὰ φῶτα των πλοίων διεβρόγγυον τὸ σκότος διὰ των ἀκτίνων των καὶ ἡ μουσικὴ ἐπαίανιζεν, ἐνῷ ὁ Μπούμπουλης εἶδιδε τὸ σημεῖον τῆς ταυτοχρόνου κινήσεως εἰς τοὺς κωπηλάτας σείων τὴν κεφαλὴν.

Οἱ κανονοβολισμοὶ ἐπαυσαν, οἱ πυρσοὶ ἐκάησαν, ἡ βασιλικὴ συνοδεία τῶργει, ἡ μουσικὴ παύει, τὸ σκότος ἐπαυτέρχεται, ἡμεῖς ἀπερχόμεθα, καὶ λίαν πρῶτ' ὁ στόλος ἀπέρχεται εἰς Βῶλον φέρων τὸ πολύτιμον φορτίον του.

Καλὴν ἀντάμωσιν!

β'. Ἀτμοπλοίων κινήσις.

Ἀνέγνωσα εἰς ἐφημερίδας ὅτι ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπολύουσα τοὺς ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ ἐφέδρους της, ἐστείλειν εἰς τὰς πατρίδας των ὄρισασα ἐπὶ τούτῳ τὸ μεταγωγικὸν της ἀτμόπλοιον «Βαβέλ».

'Ἄλλ' ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις;

Ἀπέλυσε τοὺς ἐπιστράτους τοὺς ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ, ἀφῆρεσε αὐτοῖς τὰ πανταλόνια τὰ χειμερινὰ καὶ τὸν πῖλον τὸν σηματοφόρον, τοῖς ἔδωκε δραχ. τρεῖς καὶ λεπτὰ εἰκοσι καὶ τοὺς ἀπέστειλεν εἰς τὸν διάβολον! Καὶ οἱ ἐπιστράτοι διεσκορπίσθησαν εἰς τὰς ῥύμας καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς Θεσσαλίας, γυμνοί, ἄσιτοι, πεινῶντες, τουρκοφρονοῦντες καὶ ἐπιβαίνοντες βρατασέρων, πατρὸς με πατῶ σε κατφυθύνοντο εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐν ᾧ διὰ νὰ ταξιδεύσῃ ὁ βασιλεὺς εἰς Βῶλον ἀκούσατε τί ἐγένετο!

1) Ἡ «Μπουμπουλίνα» ἐβλοῦσα εἰς Πειραιᾶ, συνέλαβε τοὺς ἵππους καὶ ἡμιόλους τῆς Ἀβλῆς καὶ διὰ τοῦ Καφηρέως διανύσασα 250 μίλια ἀφίκετο εἰς Χαλκίδα, ἐντεύθεν εἰς

Βῶλον ἀπέπλευσε, καὶ αὖτις εἰς Χαλκίδα ἐπανῆλθε ἵνα συνοδεύσῃ τὴν

2) «Πάραλος» φορτωμένην ἐκ Πειραιῶς τοὺς μαγείρους τῆς Αὐλῆς καὶ εἰς Βῶλον κατευθυνομένην.

3) Ἡ «Ἀφρόεσσα» παραλαβούσα τὰ τρόφιμα τῆς Αὐλῆς ἐκ Πειραιῶς ἐξεκίνησε διὰ τὸν Βῶλον, ἀλλ' ἔνεκα τῆς κακοκαιρίας ἔμεινε ἐπὶ διήμερον εἰς Λαύριον.

4) Ἡ «Γῶρα» μετέβη δις εἰς Ὀρωπὸν διὰ νὰ παραλάβῃ τὸν βασιλέα, ἡ δὲ

5) «Πάραλος» ἀφῆσασα τοὺς μαγείρους ἐνταῦθα ἐπέστρεψεν εἰς Πειραιᾶ καὶ μετέφερε τὴν αὐλικὴν θεραπείαν.

6) Ὁ «Μισούλης», 7) ἡ «Γῶρα» 8) ἡ «Βουβουλίνα» 9) ἡ «Πηλεζούρα», 10) ἡ «Ὀλγα» συνώδευσαν τὸν βασιλέα εἰς Βῶλον.

Διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ δ' ὁ βασιλεὺς ἰδοῦ τί ἐγένετο.

α) Ὁ «Μισούλης», ἡ «Ὀλγα» καὶ Μπουμπουλίνα ἀναχωρήσασα ἐκ Βῶλου τὴν πρῶταν τῆς τρίτης καὶ περιπελεύσασα τὸν Καφηρέα ἤραξαν πρὸ τῆς Αὐλίδος· ἡ δ' «Γῶρα» καὶ ἡ «Πάραλος» μετέφερον τὸν βασιλέα καὶ Μπουμπουλὴν εἰς τὸν β. λιμένα μας, καὶ ὅπου, ἐπιθίβασθέντων πάντων τῆς ἀτμάκατος, μετηνέχθησαν εἰς τὸν ἀναύραρον Μισούλην ὅστις μετέφερεν εἰς Πειραιᾶ ὄλους ὄλους.

Πόση κατανάλωσις ἀνθρώπων ἐγένετο!

Μοὶ φαίνεται ὅτι ὁ κατάλογος οὗτος των πλοίων, θέλει εἶναι Ὁμηρον διὰ νὰ περιγραφῆ.

γ'. *Χῆνες χαλκιδεῖς ἀπόγονοι τῶν ἐν Καπιτωλίῳ.*

Ὅταν ἡ αὐλικὴ θεραπεία διήρχετο σήμερον τὴν πρῶταν τὸ στενὸν τοῦ Εὐρίπου, αἱ χῆνες τοῦ Μπαζαίου μόνον ἐζητωκράυγασαν, ἡ ἐχθρίσαν. Δὲν ἠξέερω πὼς μοὶ ἦλθαν εἰς τὸν νοῦν αἱ χῆνες τοῦ Καπιτωλίου. Περιέργα ζῶα!

Ἡ ὁ περιφρόνησις αὐτῆ των χηνῶν, γενομένη διὰ τὴν ψυχρότητα των Χαλκιδέων. Ὅταν τὸ ἐνθυμοῦμαι, λυσσῶ ἐκ θυμοῦ!

λευταίαν στιγμήν μὲν; ἢ ἐκραγήσεται ὁ κεραυνὸς τῆς καταστροφῆς.

Εἶναι ἀπαίσιος· ἐμβάλλει φόβον· προβαίνει πτήσων, κεκρυμμένους, ἀόρατος· ἐν εἴτι βῆμα καὶ θὰ ὑψώσῃ τὸν βραχίονα καὶ ὁ βραχίων θὰ πέσῃ καταφέρων τὸ ἔγχυριδίον... τὸν ἐκλαμβάνεις ὡς δολοφόρον πρὶν ἰδῆς ὅτι εἶναι ὁ Σπάρτακος.

Εἶναι ὁ Σπάρτακος· ἡ κεφαλὴ ἄμα καὶ ὁ βραχίον τῆς ἐπαναστάσεως· ὅταν ὁ βραχίων ἀνυψωθείς καταπέσῃ, τὸ ὄπλον του θὰ πλήξῃ τὰ στήθη τῆς Ῥώμης, τὰ στήθη χιλίων κοσμοκρατόρων. Εἶναι ἀπελευθερός, ὁ δοῦλος, ὁ ἐξεγειρόμενος κατὰ τοῦ κυρίου, κατὰ τοῦ δεσπότη, τοῦ στεροῦντος αὐτὸν τῆς φυσικῆς ἐλευθερίας· αὐτὸν, τὸν ἀνθρώπον, τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ πλήτων ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸν θεσμὸν ἐκείνον τὸν καλούμενον τύραννος, βασιλεὺς, αυτοκράτωρ ἢ ἄλλο, διότι αὐτός στερεῖ αὐτὸν, τὸν πολίτην, τὴν πατρίδα, τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας, δύναται νὰ δονομάζῃται καὶ Ἀρμόδιος καὶ Βροῦτος καὶ Τιμολέων.

Ὁ Σπάρτακος, ὁ ἀπελευθερός, ὁ δοῦλος, πλήττει αὐτὴν

τὴν κοινωνίαν ἐν ἐκείνοις, οἵτινες μόνον καὶ μόνον ὑπὲρ ἑαυτῶν ἰθεσμοθέτησαν.

Ὁ Σπάρτακος εἶναι ὁ πρόλογος τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως· ταύτην προητοίμασαν πολλοὶ, πλείονες δ' ἐτέλεσαν· ἐκείνος ὑπῆρξεν ὁ ποιητὴς καὶ δράστης ἄμα τοῦ τρομεροῦ Προλόγου...

Μία Ἀφροδίτη, ἀναδυομένη ἐκ διανοιομένης κόγξης, ἀλαβάστρινος· προτομὴ τοῦ Δεόντος XIII· ὁ Μωϋσῆς τοῦ Μιχαῆλ Ἀγγέλου· μία ὑδρογραφία· κυρία ἐνδεδυμένη κατὰ τὸν ὅπλο τὸ Διευθυντήριον συρμόν· κλίνει τὸ σῶμα πρὸς τὰ ὄπισθον καλύπτουσα τὰ σχεδὸν γυμνὰ στήθη διὰ ῥιπιδίου καὶ μειδιῶσα· διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀνασύρει τὴν ἐσθῆτα, ὑποφαινομένης τῆς ἑτέρας των θαυμασιῶν κνημῶν μέχρις ἡμισείας καὶ των οὐχὶ μικρῶν, ἀλλὰ κομψοτάτων ἐν σινδάλιοις ποδῶν.

Ἐβρίσταται ἐπὶ βραχὺ παρατηρῶν αὐτὴν καὶ εἶτα τὸ βλέμμα μου ἀναζητεῖ καὶ πάλιν τὴν γυμνὴν καὶ μόνον διὰ τῆς στάσεως σώζουσαν τὴν αἰδῶ Ἀφροδίτην· διατὶ αὕτη μὲν μοῦ πτεροὶ τὸν νοῦν, ἐκείνη δὲ μοῦ ἀνακινεῖ τὸ αἷμα·

Ἡ Ἑλληνικὴ καλλονὴ μοῦ ἐμπνέει ἐν ποίημα, τοῦ ὁποῦοι αἱ στροφαὶ καὶ οἱ στίχοι, πρὶν ἢ λάβωσι σχῆμα συγκεκρι-

ΑΝΑ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Ἐκ Ῥώμης

Ἀγάλματα καὶ εἰκόνες.

'Ἰσταμαι πρὸ τῆς ἐκθέσεως Ἑμπορείου καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων· ἐν ταῖς Ἱταλικαῖς μεγαλουπόλεσι, καὶ μάλιστα ἐν Ῥώμῃ καὶ Νεαπόλει, ταῦτα εἶσι κοινότατα. Ἐνθυμοῦμαι τὴν Minerve των Ἀθηνῶν· ἀλλ' ἐκείνη διαφέρει τούτων· ταῦτα πωλοῦσιν ἀντίτυπα ἢ ἀντίγραφα γνωστῶν καλλιτεχνημάτων, εἰκόνας ἢ ἀγάλματα καὶ μυρία ἄλλα καλαισθητικὰ ἀντικείμενα, ἔργα πάντα εἰδικῆς ἐνταῦθα τέχνης, ἀν οὐχὶ καλλιτεχνίας.

Διατὶ ἡ τέχνη διαστάζει εἰσέτι νὰ κατέλθῃ ἐν Ἑλλάδι, ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆς; Δὲν εἶναι πλέον δοῦλη ἢ Ἑλλάς καὶ ἡ τέχνη ἀπὸ πολλοῦ πρὸς Ἑσπερίαν ἀπελθούσα δὲν θέλει νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν πατρίδα τῆς ἀναμνήμενον.

Ἰδοῦ ἐν ἀγαλμάτιον ὀρειγάλινον· αὐτὸ πρῶτον ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν μου· τὸ ἀναγνωρίζω, οὐχὶ διότι τὸ εἶδον ἄλλοτε· τὸ ὄνομά του μόνον εἶδον πρὸ πολλοῦ καιροῦ

ἐν τινι ἐφημερίδι, τὸν λόγον ποιουμένη περὶ τοῦ γλύπτου. Τὸ ἀγαλμάτιον αὐτὸ, τοῦ ὀποῦοι ἡ θαυμασιὰ τέχνη μαρτυρεῖ τὴν ἐντέλειαν τοῦ πρωτοτύπου, φέρει ἐπὶ τὸ βραχὺ βάθρον ἐγκεκαραγμένον τοῦ ἀποτυπωμένου προσώπου τὸ ὄνομα.

Εἶναι τὸ ὄνομα ἐὸς ἀνδρὸς καὶ εἶναι συγχρόνως τὸ ὄνομα μιᾶς ὀλοκλήρου φάσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῇ Ἱστορίᾳ.

Ἔχει μέγα τὸ σῶμα ὁ ἀνὴρ αὐτός, εὐρωστον, προφαῖνον τὴν βῶμην τοῦ γίγαντος ὑπὸ τὴν καλλιμέλειαν τοῦ ἀθλητοῦ· τείνει τὸ βῆμα κατερχόμενος μίαν βαθμίδα· τὸ ἄνω τοῦ σώματος μέρος κλίνει πρὸς τὰ ἔμπροσ, ἡ κεφαλὴ ἔτι μᾶλλον, κυρτουμένη των ὤμων καὶ προτεινομένου τοῦ τραχήλου· συστέλλει τὸν ἀριστερὸν βραχίονα πρὸ τῆν πυγμῆν, ἐν τῇ δεξιᾷ κάτω καὶ πρὸς τὰ νεῦρα τεταμένη ἔχειται ἔγχυριδίον.

Ἰπὸ τὴν βραχεῖαν κόμην τὸ εὐρὺ μέτωπον ἀυλακοῦσι βαθεῖαι πτυχαί· ὑπὸ τὰς συνεσφιγμένας ὀφρῦς τὰ ὄμματα, εἰ καὶ ἀγάλματος ὄμματα, ἐμπνέουσι φόβον· τὰ χεῖλη συνέσπειν εἰς σπασμὸς· ἡ ὄλη ὄψις ἐμφαίνει τὴν φοβεράν τὸλμην τῆς ἀπογνώσεως καὶ τοῦ ἀνδρὸς ἡ στάσις τὴν τε-

Ἄκουτε ἐκεῖ, μόνον εἰς νοικοκύρης δικηγόροι· νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ καθίσματος καὶ νὰ χαιρετίσῃ τοὺς διερχομένους! Οἱ δὲ λοιποὶ νὰ μὴ κινήθωσιν οὐδέλω·

Αἱ! Τὶ νὰ σᾶς εἶπω· ἴδαν ἤμιν παρὼν θὰ ἔσχιζα τὰ ρούχα μου. Καὶ ὁμοῦ εἶναι πλέον ἢ πρᾶγμα. Διακόσιοι ἀφειθέτες ἐπίστρατοι, πολλοὶ Χαλκιδεῖς, ἄρβενεῖς τε θήλειες τε, κατέλαβον τὴν γέφυραν καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἔχαιρέτισεν, οὐδεὶς αὐτῶν ἐφώναζεν ἐν ζήτῳ.

Ἄλλὰ μόνον αἱ χῆνες ἐξέφερον τὴν γηνικὴν κραυγὴν τῶν, καὶ εἰς δικηγόρου πῖλος τὴν ἠσυχίαν τῆς ἀτμοσφαιρας ἐτάραζε.

Δύο δ' ἄλλοι ἐκ χαρᾶς ἐπαθόν τι ὑπὲρ δὲν λέγω.

Ἐγὼ δίκαιον νὰ κατακρίνω αὐτὸν τὸν ἀνείσθητον λαόν, ὅστις δὲν συγκινεῖται οὔτε πρὸ τοῦ Μπουμπουλη, καὶ πρὸ τοῦ Μπουμπουλη, ὅστις διὰ τῶν τορπιλλίων του συγκινεῖ ἐκάστοτε τὰ βᾶθρα τῶν θαλασσῶν;

Χαλκιδεῖς ἀγνώμονες!

Μπουλούμ.

Ἡ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ.

Ἡ ἀρχὴ τῆς περιγραφῆς ἰδημοσιεύθη ἐν τῷ 218 ἀριθ. τοῦ Μῆ Χάνεσαι.

Ἄλλ' ἰδοὺ ῥωμαντικώτατον θέαμα ἐξετυλίχθη ἀμέσως ἐνώπιόν μου, ὑπεκκαίον ὄλας τὰς ἡδέας ἀναμνήσεις, ἅ: μοὶ ἐνέπνευεν ὁ γόης κλάμος τοῦ Βάλτερ Σκῶτ. Οἱ Σκῶτοι φρουροί. Βιόμιας ὅτι οἱ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς ἀτυχούς Μαρίας Στιουάρτης, ἥ τὰ στρατιωτικὰ τέκνα τοῦ τελευταίου τῶν ἰπποτῶν Καρόλου τοῦ Α'. εἶχον ἀναστῆ καὶ παρῆλθον ὑπὸ τὸ αὐτὸ ῥωμαντικὸν ὄρος, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐνδομασίαν, ὑπὸ τὰ αὐτὰ Μεσαιωνικὰ ποικίλαμα.

τέκνα τῆς χώρας τῶν clan, ἀφελεῖς καὶ ἀρτυρίδωτοι μορφῆ τῶν Σκωτικῶν ὄρεων, πορφυρᾶν φέροντα στολῆν, ἀρμοζομένην κομψῶς ἐπὶ τῆς ὀσφύος, καὶ ὑπ' αὐτὴν διαπλωμένην, καὶ χυνομένην ἐν κροσσωταῖς πτυχαῖς δακτύλους τινος ὑπὲρ τὸ γόνη, μεταξίνους περικνημίδας, καὶ βραχῆα πεποι- κίλμένα σανδάλια, ὡς σκιά τοῦ παρελθόντος ἐλαφρῶς ἑβαν- νον ἐπὶ τῆς ἄμμου τοῦ ἐπασφάλτου ἐδάφους τῆς ὁδοῦ, δια- χύνοντα πανταχοῦ τὴν συγκίνησιν, ἦν ὥρισθη νὰ παρέχῃ ἡ μνήμη φανταστικοῦ παρελθόντος. Τὸ περίεργον σῶμα ἐχώ- ρηε ὑπὸ τὸν γλυκὴν καὶ ἠδυσπαθῆ ἦχον τοῦ ἐγγυρῆου ἀσκαύ- λου, ἐν ᾧ τὸ τύμπανον τῆς παραδόξου τῶν μουσικῆς μοὶ ἀνεμίμνησκε τοῦ· τῶν ἐλληνικῶν πανηγύρεων ἤχους.

Πλὴν παταγῶδη χειροκροτήματα καὶ λυσσώδεις ἐπυευη- μίαι διέκοψαν τὸ νῆμα τῶν ῥωμαντικῶν ἰδεῶν μου. Τὰ πᾶν ἤδη ἐκινεῖτο, ἐσείετο, προὐχώρει, ὑπεχώρει, ἰθὺα, ἰθο- ρύθει, ἐζητοκραύγαζεν. Παρήλαυνεν ἡ σημαία τῶν 13 ἀ- στέρων. Ὅποια παράδοξος ἀντίθεσις! Ἡ Συμβολικὴ ἐκείνη μέταξα, ἥτις, ὅταν κατὰ πρῶτον ὑψώθη εἰς τὰ πεδία τοῦ Βορείου Νέου Κόσμου, ἐπήνεγκε τὸ μῖσος καὶ τὴν περιφρο- νῆσιν τῶν τέκνων τῆς Ἀλβανίας, ἤδη, μετὰ ἑκατοστὸν τινα ἐτῶν, προὐκάλει τὸν ἐθνουσιασμὸν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν. Συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς ἔης φάλαγγος τῶν Βατικικῶν κα- ραβινοφόρων, καὶ προσοπίζομενον ὑπὸ τῆς Βατικικῆς [τοῦ Λονδίνου] Ἐθνοφυλακῆς, τὸ Ἄμερικανικὸν λάβαρον προή- γητο, ἐν ᾧ ἡ ἡμικατοστὺς τῶν ἐν τῇ ὅλῃ πομπῇ διε- σπασμένων μουσικῶν σωμάτων ἤχη ἐνθουσιωδῶς τὸν ὕμνον τῆς μεγάλης Ὀμοσπονδίας: «Ἡ ἀσπερῶσσα ση- μαία.» The star spangled Banner. Εἶχε καί τι τὸ ἀνεκ- ραστὸν ἡ ἰδανικὴ ἐκείνη περιπτύξις τῶν δύο εὐγενῶν ἀδελφῶν, ἅς χωρίζουν οἱ ὠκεανοὶ, καὶ συνενεῖ τὸ αἶμα. Καὶ ὅλη ἡ εἰλικρινὴς αὕτη ὑποδοχὴ εἶχεν ἐννοίαν, καὶ ὄλα.

μένον, παρατάσσονται ἐν τῇ φαντασίᾳ μου ὁμοιοι, τετορ- νευμένοι, εὐτακτοὶ, ἀρμονικοὶ, ἀπλοὶ, ὥραιοι, Ἐλληνικοὶ, ὡς αἱ στήλαι τοῦ Παρθενῶνος. Ἡ ἄλλη, ἡ ταράττουσα τὰς αἰσθήσεις, μοῦ ἀναπολεῖ ἐν κεφάλαιον φραγκικὸν μυθιστορήματος, καταλῆγον διὰ τῶν τοσοῦτον ἀναιδῶς, τόσον κακούργως εὐγλώττων ἐκείνων ἀποσιωπητικῶν . . .

Ἰδοὺ ἐν σύμπλεγμα, μαρμάρινον· εἶδον τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ ἐν Νεαπόλει. Ἐπὶ Ῥωμαϊκοῦ σταυροῦ, ἔχοντος τὰς συναπτομένης γωνίας καθέτως μὲν ὀξείας, ὀριζόντως δὲ ἀμβλείας, βιαίως, ἀγρίως προσδεδεμένοι κρέμαται ἀνὴρ πολ- λεμιστῆς· τὸ σῶμά του φέρει τὰ ἴχνη τραυματίαν ἐπου- λωμένων καὶ τὰ σημεῖα πληγῶν· ἡ κεφαλὴ του ἐγκαταλε- λειμμένη, νεκρὰ, ἀφέθη πίπτουσα ἐπὶ τὸ στῆθος. Πρὸ τοῦ σταυροῦ, ἀνατείνουσα ἀγωνιωδῶς τοὺς βραχίονας καὶ περι- πτύσσουσα τὴν νεκρὰν τοῦ ἐσταυρωμένου κεφαλῆν, ὀρθου- ται ἐπ' ἀκρων τῶν ποδῶν κόρη ἐνθός, πενιχρὰ καὶ σπα- φακτικῶς ὥραία, ὡς ἡ λύπη.

Τί ἐκφράζει ἡ ὄψις αὐτῆς . . . τὸ σύμπλεγμα ἀποκαλύ- πτει τί πρέπει νὰ ἐκφράζῃ, καὶ τοῦτο ἴσως ὁ καλλιτέχνης ἠδυνήθη ν' ἀποτυπώσῃ ἐπὶ τῆς μορφῆς ἐκείνης, ἐγὼ δὲν τὸ περιγράψω, διότι δι' ἐμὲ εἶναι ἀπερίγραπτον, ἀνέκφραστον.

Ἄγωνιά ἡ κόρη, ὀρθοὶ μέχρι τελευταίας ἐντάσεως τὸ

ἴχνην τῆς σῶμα, προτείνει τὸν τράχηλον καὶ ἐπὶ τὰ ἡμιά- νοικτα χεῖλη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ὅλη, ὅλη ἡ ζωὴ συγκεντρῶν- ται εἰς ἓνα κόπον· νὰ φιλήσῃ τὰ νεκρὰ χεῖλη τοῦ πατρὸς τῆς.

Ἐπὶ τὸν σταυρὸν ὑπάρχει ἐπιγραφή «Cum Spartaco pugnavit.»

Ἐπολέμησε, ἠγωνίσθη μετὰ τοῦ Σπάρτακου. Τίς ὑπῆρ- ξεν; Αὐτὸς δὲν ἔχει ὄνομα. Μετὰ τὴν ἦταν, τὴν πανω- λειθρίαν καταφέρουσα, ἡ Ῥώμη ἀνέλαβεν αὐτὸν ἡμιθανῆ ἀπὸ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, τὸν ἐσταύρωσε καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ του ἐγάραξε τὴν ἱστορίαν ὅλην τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου του εἰς τρεῖς λέξεις. «ἠγωνίσθη μετὰ τοῦ Σπαρ- τάκου.» Δὲν ἀρκεῖ;

Βραδύτερον, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς τρομοκρατίας, ἐπὶ τοὺς σωρούς τῶν ἀνευ κεφαλῆς πτωμάτων, αἱ ἀπόγονοι, ἴσως, τοῦ καιροῦ ἐκείνου, θὰ ἐπιγράψωσι τὴν ἱστορίαν αὐτῶν συν- τομώτερον ἔτι: δύο λέξεις «Ἰπῆρξαν ἀριστοκρεῖται.»

Νομίζει τις ὅτι τὰ νεκρὰ, λίθινα ἐκείνα χεῖλη τοῦ ἐσταυ- ρωμένου ὁπαδοῦ τοῦ Σπάρτακου, ὡς τελευταῖον στενηγμὸν ἐξέπεμπαν εἰς ἄλλοτε.» Αὐτὸς εἶναι ὁ τελευταῖος λόγος πάσης ἐπαναστάσεως πνιγομένης εἰς τὸ αἶμα.

αὶ τάξεις τῆς Λονδίνου κοινωνίας, ἄνευ διακρίσεως βαθμί- δος, ἠτένιζον μετὰ φιλοστόργου βλέμματος, τὸ παρερχό- μενον σύμβολον of their Transatlantic brothers.» Καὶ τὸ γενικὸν τοῦτο εὐγενὲς αἰσθήμα, ἐπεκῆρου τὸ φυσιολογι- κὸν ἄξιωμα «Blood, is thicker, than water» (Τὸ αἷμα νερὸ δὲν γίνεται).

Μετ' ὀλίγον τὸ πολυτελὲς θέαμα τῶν ὀχουμένων Sheriff καὶ Aldermen, ἐν ταῖς αἰωρουμέναις ἐπὶ τῶν τροχῶν πε- ριέρχοντι ἀμαξίας τῶν, με τοῦ· χρυσοφράκτους καὶ κοινοπά- στους (roudrés) ἀκολουθοῦσιν τῶν, θελικτικῶς φέροντας τὰς ἐξ ἐπικρόκου πορφυροῦ στολάς τῶν, καὶ τὰς λευκάς μετα- ξίνους περικνημίδας τῶν, καὶ πάλλοντας τὰς χρυσοκοφούς φάδδους τῶν κυρίων τῶν, ἐξήστραψε πρὸ τοῦ ἐκστατικοῦ πλήθους. Εἶτα ὁ πρῶτην Λόρδος παρήλθε φέρον ἐπὶ τῆς μορφῆς του ἐγκεκαραγμένον τὸ ἀκαταμάχητον ἐκεῖνο φυ- σικὸν αἰσθημα ὅπερ παράγει ἡ θέα τῆς ὑπὸ ἄλλου κατα- λαμβανόμενης ἰδίαις δόξης, καὶ μετ' αὐτὴν τὴν πεπτωκυῖαν μεγαλειότητα, ἤγετο μεγαλοπρεπῶς τὸ περίεργον Ginger- bread Coach, εἰς οὗτινος τὰς εὐρέας μαλθακὰς ἐδρας ἠδυ- παθῶς ἐθεθίζετο προσδεχόμενος ὀλοκλήρου τῆς θαυμασίας μητροπόλεως τὸ θυμίαμα, ὁ κ. Ἐλλες, ἀφελὲς μέλος τῆς ἀγαθῆς συντεχνίας τῶν ἐμποροῦραπτῶν, καὶ Λόρδος Δῆ- μαρχος τοῦ Λονδίνου.

Τὸ «Gingerbread Coach», ἡ πολυτελὴς ἀμαξία ἥτις ἀπὸ δύο αἰώνων, μόνον κατὰ τὴν ἐνάτην Νοεμβρίου βλέπει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ ἡς τὰ ἐδῶλια ἐτίμησαν ἡ ἐτιμήθη- σαν ὑπὸ διακοσίων περὶ τοῦ ἐπιπέδου Λόρδων, συγκεντρῶ- νει ἐν ἑαυτῇ τὸν πλοῦτον, τὴν τέχνην, καὶ τὴν ἰδέαν. Ἀ- παντα τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῆς τμήματα ἀντανακλωσι τοῦ

χρυσοῦ τὰς ἀκτίνας, καὶ τὴν ἀδρᾶν αὐτῆς χρυσοῦν ἐπιφά- νεϊαν διαρρηγνύουσαν ἑνισαχοῦ οἱ θησαυροὶ τῆς καλλιτεχνίας. Ὅπισθεν, καὶ ἐν τοῖς κατωτάτοις τμήμασι τῶν πλευρῶν αὐτῆς ἀριστουργήματα χρωσπῆρος, ζωγραφικὰ ἔργα τοῦ περιώνμου James Thorntrill, τοῦ Βρεταννοῦ τούτου Ἀπελ- λου, ὅστις καθωρᾶσε τὸν δόμον τοῦ Ἁγίου Παύλου καὶ τὸ Greenwich Hospital, συμμιγνύουσι τὴν αἴγλην τῆς φαν- τασίας μετ' τὴν λαμπρῶνα τοῦ χρυσοῦ. Καὶ ὁ ἐκτεταμέ- νος καὶ βαρύτιμος οὗτος Δημαρχικὸς δίφρος, συρόμενος ὑπὸ ἕξ μεγαλοπρεπῶν ἱππῶν, καὶ ὀδηγούμενος, καὶ περικυκλού- μενος ἀπὸ τοὺς Δημαρχικοὺς θεράποντας, ἐφιππουσ καὶ πε- ζοῦς, καὶ μεστοὺς πορφυράς, ἐπικρόκου, χρυσοῦ, καὶ μετά- ξης, παρήλαυνε βραδέως ὅπως δίδη καιρὸν εἰς τὸ ἐξάλλον πλήθος νὰ θαυμάζῃ τὴν πολυτέλειαν τοῦ ἑξωτερικοῦ τῆς καὶ νὰ ἐπυευμηῇ ζωηρῶς τὸν ξενοδόχον τοῦ Guildhall, οὗ- τινος αἱ Βρεταννικαὶ παραγουθίδες ἠλεκτριζόμεναι ὑπὸ τῆς δόξης, ἤκολούθουν κανονικῶς τὰς κυμάνσεις τῆς χειρὸς καὶ τοῦ πῖλου του.

Ἡ Συνοδία παρήλθε μετὰ τοῦ 11ου τῶν Οὔσσάρων, ὅπερ ἀπετέλει τὴν τελευταίαν τάξιν, καὶ διελοῦσα διὰ τῶν κυ- ριωτέρων ὁδῶν τὸ Ἀσυ, ἠκολούθησε τὰς καμπὰς τοῦ Strand, ἔχωρσε παρὰ τὸν μεγαλοπρεπέτατον Σιδηροδρομικὸν Σταθ- μὸν Charing-Cross, παρήλασε τὸ Trafalgar Square, τὴν μόνην ἀξιόλογον πλατείαν τοῦ Λονδίνου, καὶ ἀντιμετώπισε τὸν ἐκεῖ πλησίον ἰδρυμένον ἀνδριάντα τοῦ εὐσταθοῦς μάρ- τυρος τοῦ «Whitehall». Μετ' ὀλίγα βήματα εἰσέρρευεν εἰς τὸ Whitehall, προσέπελασε τοὺς γηραιοὺς τοίχους τῶν ὀμωνύμων ἀνακτόρων, καὶ ἐπάτησε τὸ ἱερὸν ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὀποῖου ἐπέσεν ἡ εὐγενὴς κεφαλὴ τοῦ μνησθέντος ἱπποτικοῦ μάρτυρος, καὶ ὑπὲρ τὸ ὄποιον ἀντήχησεν ἡ τελευταία ἐκείνη μουστρωμένη λέξις του, ἥτις ἀποτελεῖ ἐν ἐκ τῶν ὀλίγων αἰ- νιγμάτων τῆς ἱστορίας «Remember» (Ἐνθυμῶ). Ὅταν ἐν τῇ πανηγυρικῇ ἐκείνῃ ἀκολουθίᾳ ἠτένισα τὰ μέλη ἐκεῖνα, ὄλα αἱ Μεσαιωνικὰ ἀναμνήσεις μου ἐξηγέρθησαν, ἀκουσίως

Ἀπέμεινε ἡ θυγάτηρ τοῦ τιμωρηθέντος δούλου· τὸ τέ- κνον του, ἡ νέα γενεὰ τῶν δούλων — Τάλαινα κόρη, τά- λαϊνα δούλη! ἡ Ῥώμη σοὶ ἀπαγορεύει νὰ φιλήσῃς τοῦ νε- κροῦ πατρὸς σου τὰ χεῖλη· καὶ σὺ τολμᾷς νὰ παραθῆς τὸν νόμον τῆς Ῥώμης καὶ πρὸς τὸ φίλημα αὐτὸ κινδυνεύεις ν' ἀνταλλάξῃς τὴν ζωὴν σου!

Λάθρα, ἐν τῇ νυκτι, ὡς τυμβωρύχος πτήσσουσα, ἠδυνή- θης νὰ ἐκφύγῃ τὴν προσοχὴν τῶν φυλάκων· μεταξὺ χι- λίων ἡ καρδία σου, τέκνου καρδία, σὲ ὠδήγησε πρὸς τὸν σταυρὸν ἀφ' οὗ κρέμαται ὁ πατήρ σου, ὁ πατήρ σου νε- κρός· καὶ τείνεις τοὺς βραχίονας, καὶ ὀρθοῖς τὸ ἀσθενὲς σῶμα καὶ ὑψαῖς τὴν κεφαλὴν, προτείνεις τὰ χεῖλη νὰ τὸν φιλήσῃς, καὶ δὲν φθάνεις . . . ἀν φωραθῆς; ὦ! ἡ ζωὴ! . . . εὐτυχῆς ὅστις εἰσέτι δὲν ἠθάνηθη ὅτι εἰς τὸ τελευταῖον ἐπὶ τὰ χεῖλη τοῦ πατρὸς φίλημα ἡ ψυχὴ τοῦ τέκνου θέλει, ἀγωνίζεται, ποθεῖ νὰ φύγῃ καὶ μετ' αὐτὸ ἡ ζωὴ εἶναι πόνος.

Ἦ ὀδαλίσκη τῶν παρὰ τὸν Βόσπορον πτερυγιζόντων ἀνέρων μου! με προδίσεις· διότι ἀπεκαλύφθης ἐν τοιαύτῃ ἀναβολῇ, ἡ μάλλον ἐν τοσαύτῃ γυμνότητι εἰς τὸν ζωγρά- φον τῆς ὑδρογραφίας αὐτῆς· εἶσαι σὺ· σὲ ἀναγνωρίζω. . .

Σ. Κ. Τὰ ἀποσιωπητικὰ ἀντικαθιστάσων ἐνταῦθα φαντα- σιώδη μονόλογον ἡ κατὰ τὴν μουσικὴν ἐκφρασιν romanza, ἐν τῇ ὀποῖα τοῦ Βοσπόρου τὸ κῶμα λάμπει ὑπὸ τὰς ἀκτί- νας τῆς σελήνης, ἐνᾶ πέραν

. . . παρὰ τὴν ἀκτὴν, ἐκεῖ ἐπὶ τὸν ἀμυδρὸν αἶθρα σκιαγραφεῖται ἡ λευκὴ σκιάς, καὶ πέραν, παρ' ἐτέρᾳ, συστάδες δίνδρων ἰσφραῖ, καὶ κάπου στήλη μιναρὲ ὑψηλοτέρᾳ.

Ἐπειτα, ἐν τῇ σκιάδι, ἀναβρυτήρια, τάπητες, ἀνθη, μύρα, ἀμυδρὸν φῶς, ὁ πασᾶς ῥέγγων μακράν, κτλ. κτλ.

Μ' ἐνθυμίζετε τὰ ὑψηλὰ βουνὰ καὶ τοὺς μαύρους βρά- χους τῆς πατρίδος ὑμῶν, ὧ νεαρὶ καὶ σφιγγῶσαι χωρικά τοῦ Abbruzzo· εἶναι τρεῖς—ἐξ ἐυθυρᾶς ἐψημένης γῆς—κα- τέρχονται διὰ τῆς κατωφρείας λόρου συμπεπλεγμένα διὰ τῶν βραχιόνων, ἀνατείνουσαι τὰς πλήρεις χεῖρι τοὺς κεφαλὰς καὶ ἀδουσαι:

Troma la si la rá, viva l'amore!

ἡ καρδιά μου ἤρχισε νὰ πάλλῃ καὶ νευρική τις ταραχὴ ἦτις μὲ διέτρεξε τὴν στιγμήν ἐκείνην, ὑπῆρξεν ἡ λατρεία τῆς μνήμης τοῦ Καρόλου Α΄. Ἄγνοῶ εἰάν ἐκεῖνο ὑπερ μὲ κατέχει εἶναι πρόληψις μυθιστορική ἢ οὐ, καὶ γνωρίζω τὴν κατά τοῦς τότε καιροὺς κατάστασιν τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ὅπωςδὴ ποτε ἡ καρδία μου, ὡς ἡ καρδία ὄλων τῶν νῦν ἄγγλων, θὰ πάλλῃ πάντοτε ἐκ συγκινήσεως εἰς πᾶσαν ἀνάμνησιν τῆς γενεᾶς τῶν Στούαρτ, ὧν ἡ τελευταία πνοὴ, ἐσήμανε τὸ τέλος τῶν ῥωμαντικῶν χρόνων τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἄλλως τε εἶναι τὸσφ σεβαστὴ καὶ συμπαθεὴ ἡ δυστυχία!

* *

Διήλομεν τὸ Parliament Strat καὶ τὸ ἐξάσιον θέαμα τῶν ἀνακτόρων Οὐεστμίνστερ, ἡ οἶκον τοῦ Ἀνακτοβουλίου παρῆστη ἐνώπιον ἡμῶν. Ἡ κολοσσαία ἐκείνη οἰκοδομηὴ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς ἀσπάζονται τὰ βεῖθρα τοῦ Ταμίσεως, καὶ τῆς οἱ εὐρεῖς τοῖχοι λεπτῶς καὶ κομψῶς λελαξευμένοι, λαμβάνουσι ἀνωθεν τὸ σχῆμα ἀμαυρῶν καὶ μεγάλων αὐλαϊῶν, ἐκ τριῶν ἀπτόνων, ὑψοῦτο μεγαλοπρεπῶς οἰοεὶ ἐναθρονομένη διὰ τὰ χίλια δώματα ἄτινα περιλείπει καὶ διὰ τὰ 4.000.000 λιρῶν πρὸς ἀ ἄντιστοιχεῖ. Οἱ θαυμασίον πύργοι τῆς ἐβῆθρον τὰς κορυφὰς των ἐντὸς τῆς λεπτῆς δομῆς ἡτις ἐπεπόλαζε καὶ εἰς ἀπόστασιν 400 ποδῶν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, οἰοεὶ ὑπερήφανοι, διότι ἐν τῷ κόσμῳ οὐδεὶς τετραγῶνος πύργος ὑπερέχει αὐτῶν κατα τὸ ὕψος. Καὶ κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην, οἱ κώδωνες τοῦ μεγάλου ὠρολογίου τοῦ μεγάρου, ἤχουν τὸν χρόνον τὸσφ μελωδικῶς, καὶ τὸσφ ῥυθμικῶς, ὥστε πᾶς τις ἐνόμιζεν ὅτι ἀόρατα χαλκῶφωνα ὄντα ἀνέτεινον, παραδίξον θρησκευτικὸν ὕμνον.

* *

Ὁ Λόρδος Δήμαρχος μετὰ τῆς ἀκολουθίας του, εἰσῆλθεν εἰς τὰ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἀνάκτορα καὶ ὠδηγήθη εἰς τὴν

Αἰθούσαν τῆς Βασιλικῆς Δικαιοσύνης (Court of Queen's Bench). Ἐκεῖ περιμένετο ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ἀρχιδικαστοῦ, καὶ δύο ἐτέρων δικαστῶν περιβεβλημένων πορφύραν, καὶ φερόντων τὰς μεγάλας ἐπισήμους φρειάς των. Τότε πρὸ τῆς πομπῶδους ἐκείνης Τριάδος, ἀνεγνώσθη ὁ ὄρκος τῆς ὑπερησίας, ἐπαναληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Δημάρχου. Καὶ ἡ ἐν τῷ Westminster τελειώθη ἐληξε, διὰ τῆς προσκλήσεως τῶν παρρωρικομένων ἐπισήμων προσώπων εἰς τὸ συμπόσιον τῆς ἰσπέρας.

* *

Ἡ μεγαλοπρεπὴς πομπὴ ἐχώρει πάλιν πρὸς τὸ Guildhall διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἐνισχυθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Ἐθνηοτήτων, καὶ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων προσώπων τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἐκεῖ διεκρίνετο ἡδὴ ἡ ἰλαρὰ καὶ πατρικὴ μορφή τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων, πρὸ τῆς διαβάσεως τοῦ ὁποῖου ἄσαν τὸ πλῆθος, ἄνευ διακρίσεως τάξεως ἢ φρονήματος διέχεσε, διὰ κραυγῶν ζωηρῶν, τὸν ἐνθουσιασμόν, καὶ τὴν λατρείαν του. Παρὰ τὸν Γλάδστωννα ἡ ἀρρενωπὴ, σοβαρὰ, ὑψηλὴ, μεγαλοπρεπὴς, τολμηρὰ ὄψις τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Ἰρλανδίας διεγράφετο. Εἶχε κατὰ τὴν τὸ θεῖον ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, πρὸ τοῦ ὁποῖου, ἀπὸ τινος χρόνου, θραύονται αἱ ἄγριαι ἐξεγέρσεις τῶν ἐγκληματικῶν τέκνων τῆς ἀθλιας χώρας ἧς προϊστάται. Ἐπέταττε τὸν γενικὸν θαυμασμόν ὁ λειτουργὸς ἐκεῖνος τοῦ Κράτους, ὅστις ἐκλείπει τὴν μεγάλην καρδίαν του πρὸ τῶν ῥιυμάτων τοῦ ἐναστικτοῦ, καὶ ἔταξεν ἐκυτὸν ὡς σκοπὸν πρὸ τῶν ἐπικινδύνων βελῶν μυριάδων παραφρόνων, διὰ τὸν ὅπονον πᾶσαν κίνησιν τοῦ λεπτοδεδίκτου δύναται νὰ ἦναι ὁ χρόνος τοῦ θανάτου, καὶ οὐτινος τὰ προτασσόμενα ἀγερώχως στέρνα ἦσαν ἐνσαρκοὶ βράχοι καθ' ὧν ἐθραύσθησαν καὶ θραύονται τὰ κύματα τῆς προδοσίας, τοῦ ἐγκλήματος, τῆς ἀνατροπῆς. Καὶ πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἀγγλοῦ τούτου Μαινίλου

Ἐγνώρισα τὸν καλλιτέχνην τὸν ποιήσαντα τὸ σύμπλεγμα αὐτῷ, γνωστὸν εἰς πάντα φιλόκαλον ἐν Ἰταλία, ἐν Chieti τοῦ Abruzzo, πατρίδι του. Ὀνομάζεται Barbélla νεανίας, εἰκοσιπενταετής· μορφὴ συμπαθεστάτη· εὐθυμος, χαριεῖς, δεινὸς τὸ ἰδεῖν, καταβρότης μακαρονίων.

*

Ἄλλων τοῦ Belvedere, ἡλαδίαστρινος.

Ὁ Ναζαρηδός ἐκ μαρμαρόν· τὸ ὀλιγόπτυχον μέχρι ποδῶν ἱμάτιον ἐπιδεικνύει ὑψηλότερον τῆς ἀναλογίας τὸ σῶμα του· προτεινεὶ τὸν δεξιὸν βραχίονα, εἰς σχῆμα ἤρεμον· ἡ ὄψις του μαρτυρεῖ τὸν βραχίον· ἡ κόμη του κατέρχεται μακρὰ ἐπὶ τοὺς ὤμους, διαϊρουμένη κατὰ μέσον μέτωπον· ἡ κεφαλὴ κλίνει ὀλίγον τι· ἡ ρίς εὐθεῖα, ἀλλὰ προέχουσα τοῦ μετώπου, οἱ ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, αἱ παρειαὶ ἰσχναὶ μᾶλλον, τὸ βραχὺ γένειον προέχον τοῦ πώγωνος· ἐπὶ τὴν μορφήν πᾶσαν ἀποτυποῦται ἐκφρασίς τις ὑπεράνθρωπος ἡρέμου, ἡπίου μεγαλείου καὶ γλυκύτητος. Τὰ λεπτὰ χεῖλη εἰσὶ δεινονεγμένα· ὁμιλεῖ πρὸς τὰ πλῆθη.

Μετὰ τοὺς Χριστοὺς μέχρι τοῦ νῦν εἶδον ἐν τε τοῖς ναοῖς καὶ ἀλαχοῦ, φρονῶ ὅτι διέκρινα τὴν προσπάθειαν τοῦ καλλιτέχου νὰ παραστήσῃ τὸν Θεάνθρωπον· ἐν τούτῳ διαβλέπω τὸν ἀνθρώπον-Θεόν.

Ὁμιλεῖ πρὸς τὰ πλῆθη. Τὸ βλέμμα μου ἀναζητεῖ τὸν Σπάρτακον· οὗτος τὸ ἐγχειρίδιον ὁ Ναζαρηδός τὸν λόγον· διαφορὰ ὄπλου· ἀλλ' ὁ Σπάρτακος πηήσσει ἵνα πλῆξῃ ἀσφαλέστερον· ὁ Ναζαρηδός ἀνέρχεται ἐπὶ ὑψώματος καὶ ὁμιλεῖ εἰς τὰ πλῆθη· καὶ τὸ ὄπλον του εἶναι δεινότερον, διότι εἶναι ἀφθαρτον καὶ ὁ δι' αὐτοῦ ἐν τῷ δικαίῳ μαχόμενος νικᾷ. Ἄλλ' ὁ Σπάρτακος εἶναι ἡ ἐπανάστασις ἐν τῇ σήμερον· πλῆττει· καὶ ἡ πίπτει ἢ καταρρίπτει· οὐδὲν πλέον· ὁ Ναζαρηδός εἶναι ὁ γόμος τῆς αὖριον· διὰ τοῦ λόγου ἐπὶ ἐν τῇ σήμερον καταρρίπτει, τείνει μᾶλλον ἵνα οἰκοδομήσῃ διὰ τὴν αὖριον· ὁ πρῶτος εἶναι ἡ ἡττων δύναμις κατὰ τῆς μετέλευτος· ὁ δεύτερος εἶναι ἡ δύναμις ἢ ἀπόλυτος· ἡ ἰδέα· ὁ ἀνθρώπος-Θεός.

*

Οἱ κρατοῦντες, οἱ δυνατοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς, ἀσπλοὶ καὶ συντετριμμένοι πρὸ αὐτοῦ, ἵνα σωθῶσι, ἐκλιναν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν προσκλήσαν Θεόν· καὶ εἶπον εἰς τὰ πλῆθη· «Μὴ ἐτάξτε αὐτὸν· εἶναι Θεός· ἡμεῖς μόνον οἶδαμεν ἐξηγήσασιν τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ παραμορφοῦντες τὴν διδασκαλίαν του ἐπέβαλον αὐτὴν ὡς πιστὴν ἀποκρύπτουτες τὴν ἀλήθειαν. Πρὸ τοῦ ἀκαταλήπτου Θεοῦ-ἀνθρώπου, οἱ λαοὶ ἐπὶ μακρὸν ἔτι ἐκλιναν τὴν κεφαλὴν ταπεινοὶ καὶ δοῦλοι· ἀλλὰ σήμερον πρὸ τοῦ ἀνθρώπου-Θεοῦ αἱ κεφαλαὶ ὀρθοῦνται ἐν ὑψηλοφρασίῳ.

Κουρτίου ἀπαξέπαντες, λαός, στρατός, Ἀστυνομία, ἀντιπρόσωποι Λόρδοι, διπλωμάται, ὑπουργοὶ, Δούκες καὶ πρίγκιπες συνέκρουσαν παταγωδῶς τὰς παλάμας, ὕψωσαν τιμητικῶς τοὺς πῖλους, ἐκίνησαν τὰ ρινόμακτρα καὶ διεσπράχσαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας. Δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστεῖλω τὴν συγκίνεσιν, καὶ ὁ θαυμασίον ἀναστήματος πῖλος μου ἐπληξε πολλὰκις τὸν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν μου ἄερα, πρὸς τιμὴν τοῦ ἤρωος Φόρστερ.

* *

Δισταυρώσμεν τὸ Cheapside, τὴν μεγαλοπρεπέστεραν καὶ πολυτελεστέρην ὁδὸν τοῦ Ἰσσεως, καὶ μετ' ὀλίγον παρῆστη ἐνώπιόν μας ἡ σοβαρὰ θύα τοῦ Guildhall, ἐνθα ἐμελλε νὰ δοθῇ τὸ συμπόσιον. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἦτο τὸ τέλος τῆς ἐπισήμου πορείας, καὶ τῶν ἀπολαύσεων τοῦ λαοῦ, ἡδὴ δὲ ἄπαντα τὰ διακεκριμένα μέλη τῆς συνοδείας ἠρόνιζον τὰς γλώσσας των διὰ τὰς παραθαλακκίους ἀγορεύσεις αἰτινε. Ἐμελλον ν' ἀναλύσωσιν ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου τὰς τύχαι, καὶ τοὺς δρόντας των διὰ τὰ ἀδθηρικὰ παραθέματα τοῦ Λόρδου Δημάρχου. Ἴσως τὸ τελευταῖον τοῦτο φανῇ λίαν χυδαία ὑπόθεσις, προκειμένου περὶ τῶν μεγαλειτέρων πολιτικῶν τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ νομιζῶ ὅτι πρέπει νὰ ὑποκούπτομεν πρὸς στιγμήν καὶ εἰς τοὺς νόμους τῆς φυσιολογίας, ὅταν μάλιστα πρόκειται περὶ αὐτῶν τῶν êtres engloutissantes ἀτινα καλοῦνται Ἀγγλοὶ. Τὰ ὄντα ταῦτα δεικνύουσι παράδειχον σεβασμῶν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Στομάχου, καὶ δύναται τις νὰ ἰδῇ ἐνταῦθα πλείστους χασμαμένους πρὸ τῆς ἠδυπαθεστέρης Mts, καὶ συσπρόφροντες τὰ χεῖλη μετὰ τὸ ἰδῆζον ἐκεῖνο ὕψος δι' οὐ ἐκφράζουσι τὴν ἀκηδίαν των, πρὸ τῶν εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων ἑκατομμυρίων των, ἀλλ' ἐνθουσιάζομενους, ἐξαγριτωμένους, καὶ ἄγωνιῶντας πρὸ τῆς θεᾶς Σαχουλοῦ τινος, αιματόεντος Μη-φστέκ. Καὶ δὲν

εἶναι καθόλου παράδοξον, εἰάν ἐγώ, ὅστις πρὸ μικροῦ, ἐν τῷ πανηγυρικῷ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἰρλανδίας, ἐκινδύνευσαν νὰ πλησιάσω τὴν ζωρότητα τῶν ὕμνων τῆς ἀ' Βηρημερίδος, πρὸς τὸν Σεβαστὸν δευτέρον Βασιλέα τῆς Βλλάδος, δὲν εἶναι παράδοξον, λέγω, εἰάν μετ' οὐ πολὺ σὰς ἀναγγείλω, ὅτι ἡ αὐτοῦ Πανεντιμότης ὁ κ. Φόρστερ ἐγένετο Φενιᾶν Ἰάριν προσκλητικῆς πτέρυκος ἠδυπαθοῦς φασιανού.

* *

Πλὴν ἐνταῦθα, Stop ἐπὶ τέλους. . . Ὁ κώδων τοῦ γεύματος, ἐννοῶν κάλλιον ἐμοῦ τὴν πολυτιμότητα τῶν στιγλῶν τοῦ «Μὴ Χάνεσαι,» καὶ σεβόμενος πλείτερον τὴν ὑπομονὴν τῶν καλῶν ἀναγνωστῶν τοῦ καλλίστου φύλλου τῆς Βλλάδος, ἐπιβάλλει τέλος ἀπότομον εἰς τὴν περιγραφήν μου. Ἐπεθύμουσιν τοῦ νὰ μεταδώσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» τὰ τοῦ Δημαρχικοῦ συμποσίου, ἀλλὰ φοβούμενος μήπως ἀφιερύμενος εἰς αὐτὸ στερηθῶ τοῦ ἰδικού μου, ἀναγκάζομαι ν' ἀφίσω ἀνεκπλήρωτον τὴν τοιαύτην ἐπιθυμίαν μου. Καὶ λοιπὸν, εὐγνωμονῶ εἰς τοὺς λαθόντας τὴν καλωσύνην ν' ἀναγνώσασιν τὴν παρούσάν μου, συγχωρῶ τοὺς ἀπορρυγόντας τοιοῦτον κόπον, καὶ ὑπόσχομαι ὅτι ἐν τῇ προσεχεῖ ἡ προσπάθειά μου νὰ δειχθῶ πλὴν Ἀκωνικός, καὶ ἦτον λεπτολόγος.

Timeson.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Τὸ σημερινὸν **Μὴ Χάνεσαι** ἐπαθεν ἐκ πλημμύρας· ἡ ὄρμη τῶν ὑδάτων παρέσυρε πολλὰ φρού-φρού, ὀλοκλήρους οἰκίας, ἄρθρα, δένδρα, ἀπαντήσεις, ἐργαστήρια καὶ ποιή-

*

Χαῖρε, ὦ Ναζαρηδέ! . . . Καὶ ὅμως, προσεκτικώτερον ἐτάξων τὴν μορφήν σου ἀνακαλύπτω ὅτι τοῦ ποιήσαντος αὐτὴν Ἰταλοῦ καλλιτέχου, οὐχὶ μόνον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα ἐπαπτίσθη χριστιανόν· εἶσαι ἀκόμη ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεώς σου ἀποτυποῦται ὁ ὡχρὸς αἰσθηματισμὸς δεκαεννέα αἰώνων. Ἦ Ἀπολλόν! — ἀλαδίαστρινον ἀποτυπωμα τοῦ Βελβεδρείου — μετὰ μαγεύει, ἐνθεον μετὰ ποιεῖ τὸ ἐλληνικὸν σου κάλλος!

Εἶσαι καὶ σύ Θεός, λαυθάνων παλλαπλῶς ἐν ἀνθρώποις· εἶσαι ἡ ῥώμη, ἡ ὑγεία, τὸ κάλλος. Εἶναι θεῖα ἡ βοστροχώθης ἀναδεδεμένη σου κόμη· τὸ εὐρὺ μέτωπον, ἡ καθέτω· ἀπὸ τούτου κατερχομένη ρίς, τὸ στρογγύλον πρόσωπον, τὰ εὐσαρκα χεῖλη, βωμὸς φιλημάτων, αἱ λεῖλαι παρειαὶ καὶ ὁ πώγων, ἀποτελοῦσι τῆς νεότητος τὴν θεϊαν ὄψιν· ἐπὶ τὸν εὐρωστον στρογγύλον λαιμόν ὑπερήφανος λάμπει ἡ κεφαλὴ σου· εἶναι εὐρὸ τὸ στῆθος σου, γλαφυρὰ τὰ στέρνα, μετὰ τῆς Ἀφροδίτης ὁμοίους ἔσχετε τοὺς βραχίονας καὶ τὰς χεῖρας· ἀλλὰ οἱ σοὶ κατὰ τὰ νεῦρα ἀνδρικῶς ἐσπρῶσθησαν, ἀποβαλόντες τὴν στρογγύλην εὐσαρκίαν· στρογγύλοι οἱ μῆφοί σου πρὸς τὰ γόνατα στενεύουσι κατέρχονται, εὐτονοὶ καὶ στρογγύλοι αἱ κνήμαι, λεπτότεροι περὶ τὰ σφυρὰ τῶν τῆς Ἀφροδίτης, ἐνοῦνται μετὰ τῶν λεπτοτέρων ἐπίσης ποδῶν.

Ἐκεῖνος, ὁ Θεός-πνεῦμα· σὺ ὁ Θεός-σῶμα· ἀμφότεροι ἕμου ὁ ἀνθρώπος.

Ἐξ ἐφημένης φαῖας γῆς μικρὸν ἐκεῖ ἀγαλμάτιον μου προσελκίει τὰ βλέμματα· εἶναι νεανίας ἡ μᾶλλον ἐφηβος ἐπὶ σκιμποςδος καθήμενος, τὴν μίαν τῶν κνημῶν ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τῶν μηρῶν ἐρείδων, τὴν κεφαλὴν, κατὰ τὴν παρείαν, ἐπὶ τοῦ βραχίονος, ἐπὶ διὰ τῆς ἀλλῆς τῶν χειρῶν ἔχεται βιβλίον ἠνεωγμένου· ἀξιοπαράτητος ἡ κόμη του· εἶναι οὐλῃ καὶ ὁ ὄγκος αὐτῆς μόνης τριπλάσιος τοῦ κρανίου· ὁ νεανίας σύνορρος εἶναι βεβουθισμένος εἰς συλλογισμοῦ· φέρει τὴν ἐνδυμασίαν ἀκολούθου — page — τοῦ 137· αἰῶνος· δυσανάγνωστος ἐπιγραφή εὐδοκεῖ νὰ μοὶ ἀποκαλύψῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἤρωος· «Shakespeare giovinotto» Ἄ! δὲν τὸ πιστεύω· εἰς τὴν ἠλικίαν αὐτὴν ὁ Σαίξπηρ ἐν ἀνάσῃ πολλὸ, πολὺ διαφόρῳ θὰ ἐβόηθει τὸν πατέρα του εἰς τὴν ἐκδορὰν αἰγῶν.

*

Ὁ Βίκτηρ Ἐμμανουήλ ἐν στολῇ κυνηγοῦ· ἀγαλμάτιον ὀρειχάλικινον· συμπαθεστάτη ἢ οὐχὶ εὐήθης μορφή τοῦ Re galantuomo.

Μανασικὸν τὸ ἐπιθετον αὐτὸ δι' ἕνα βασιλέα galantuomo εἶναι ἀμετάφραστον, διὰ μιᾶς λέξεως σημαίνει ἀνθρώπον

ματα. Δυστυχώς τὸ κακὸν δὲν περιορίσθη ἕως ἰδῶ· διότι παρεσύρθη ἐκ τῶν συντακτῶν καὶ ὁ **Ἀνάποδος** ἀκριβῶς τὴν ὥραν καθ' ἣν ἔγραφεν. Ἡ ναυαγιαϊρεσιακὴ ἐπιτροπὴ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ τὸν σώσῃ.

Καὶ ἐξ Ἰταλίας θὰ ἔχωμεν εἰς τὸ ἐξῆς ἐπιστολάς. Ἡ πρώτη δημοσιευμένη σήμερον ἐν ἐπιφυλλίδι ὡς νύμφη καταστόλιστος ὑπὸ ἰάσμων καὶ ῥόδων, τόσων ὡραίων ἰδεῶν καὶ ἐντυπώσεων καὶ ὡς ὑπὸ πέπλον διαφανῆ πάλιν νύμφης, δι' ὅρους τόσον αἰθερίου γεγραμμένη μαρτυρεῖ ὅλην τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ ἐπιστολογράφου μας ὅστις καίτοι νεαρὸς ἔχει δημιουργήσει ἐν ἑαυτῷ ἰδικόν του πνευματικόν κόσμον ἑλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ ἐκ τοῦ κόσμου αὐτοῦ ἀκτίεις τινες ἐνίοτε θὰ λούωσι τὸ parterre τῆς ἐφημερίδος μας. Ὁ πόθος του ἰδίως εἶναι νὰ ἀναζωπυρήσῃ καὶ παρὰ τῷ ἑλληνικῷ δημοσίῳ τὸ καλλιτεχνικόν, αἰσθηματόσον νήπιον ἀκόμη καὶ ἀηδὲς νήπιον ἐνίοτε παρ' ἡμῖν.

Ρ. ΦΑΡΑΝΤΖΗΣ

(Ὁδοντοζατρός)

Θεραπεύει εὐκόλως τοὺς πόνους τῶν ὀδόντων, χωρὶς νὰ τοὺς ἐκβάλλῃ, καὶ ἐμφράττει αὐτοὺς κατὰ τὸ τελευταῖον ἀμερικανικόν σύστημα.

Θεραπεύει προσέτι ὅλας τὰς ἀσθενείας τοῦ στόματος καὶ τῶν οὐλῶν καὶ συνάμα λευκαίνει τοὺς ὀδόντας καὶ δίδει εἰς αὐτοὺς τὴν φυσικὴν των χροιάν.

Κατασκευάζει ὀδόντας καὶ θέτει αὐτοὺς ἀνευ παραμικροῦ τινος πόνου καὶ χωρὶς νὰ ἐκβάλλῃ τὰς ρίζας αὐτῶν. Οἱ ὀδόντες οὗτοι εἰσι τόσῳ τεχνικῶς κατασκευασμένοι,

τίμιον, ἀγαθὸν πολίτην· δύνασθε νὰ φαντασθῆτε βασιλέα galantuomo; Καὶ ὁμοῦ τοιοῦτον ἠγάπησαν οἱ Ἴταλοι τὸν Βίκτωρα. Τὸ συνταγματικόν πολίτευμα, ὁ μέσος οὗτος καὶ προσωρινὸς ὁρος μεταξὺ ἐνὸς ὀντος καὶ ἑτέρου ἀνατέλλοντος πολιτικοῦ κόσμου, τοιοῦτον ἀπαιτεῖ τὸν βασιλέα, ὅπως προσωρινῶς μὲν, ἀλλ' ἠρέμως ὑπάρξῃ· ἂν ὁ βασιλεὺς δὲν εἶναι τοιοῦτος, πρέπει ἢ τὸ Σύνταγμα νὰ πῆσῃ ἢ αὐτὸς· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀνατέλλων ἥλιος βάλλει λαμπροτέρας τὰς ἀκτῖνας τῶν τοῦ ὀντος, πιθανωτέρα, φυσικωτέρα, λογικωτέρα ἢ πτώσις τοῦ δευτέρου.

*

Μαγδαλινὴ! Ξανθὴ Μαγδαλινὴ... σ' ἠγάπησα... Συνέλθετε· μὴ φοβῆσθε· δὲν γράφω στίχους. Ἴδου κομψότατον μέλαν πλαίσιον περιλαμβάνον ἀντιγραφὴν εἰς μικρὸν τῆς Μαγδαλινῆς τοῦ Κορρεγιού. Ὡ Μαγδαλινὴ, ἂν ἦμην πλούσιος... θὰ σὲ ἠγόραζον· καὶ κατὰ προτίμησιν καὶ τοῦ Σπαρτάκου καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἐκείνου ὃν σὺ ἠγάπησας.

*

Θυμασία χαλκογραφία! Εἶναι ὁ ἑσταυρωμένος τοῦ Μουρίλλου· I. N. R. J. τὰ τέσσαρα αὐτὰ γράμματα ὑπὲρ τῆν θείαν ἀκάνθους ἐστειμμένην κεφαλήν, ἥτις ἀνατείνεται

καὶ τόσῳ στερεοί, ἑλαφροὶ καὶ ὡραίοι, ὥστε ἀπατώνται οὐ πλέον ἔμπειροί.

Ὁ Κ. ΦΑΡΑΝΤΖΗΣ

τότε μόνον ἀμείβεται ὁπόταν οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἰδῶσιν ἐντελῆ θεραπείαν.

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κατοικίᾳ του, ἀπέναντι τῶν Ἀνακτόρων καὶ παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος.

ἩΛΘΕΝ Ο ΧΕΙΜΩΝ

καὶ σὰς χρειάζονται ἂν ὄχι ἀλεξικέραυνα, τοιοῦτων μόνον ἐναντίον τοῦ Δε Κάστρου ἔχετε ἀνάγκην, ἀλλὰ ἀλεξίκαιρα, διότι καὶ ὁ καιρὸς πλήττει φοβερώτερον τοῦ Κεραυνοῦ.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ

εἰς τὴν διασκέδασιν τῆς **Désoeurure**. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν ξύλων, τὰ καλλιτεχνικωτέρα καὶ ποικιλωτέρα τῶν σχεδίων, τὰς πρακτικωτέρας τῶν ἐφαρμογῶν καὶ ὅλα τὰ ἔργα εἰς τὰ ἔφραεν

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΕΙΡΑ

λευκωμάτων (albums) ἐκ τῶν καλλιτεχνικωτέρων ἐργοστασίων τῆς Βιέννης παρὰ τῷ κ. **Χουτοπούλῳ**.

ὅπως τὴν ἀφῆσιν ὑπὲρ τῶν φονεῶν παρὰ τοῦ ἀοράτου Θεοῦ αἰτήσηται, τὰ τέσσαρα αὐτὰ γράμματα μὲ ἀναγκάζουσι νὰ ἀναζητήσω διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἀλλην ἐκείνην ἐπιγραφὴν «Cum Spartaco rugnavit»... καὶ ἡ ὄψις τῆς θυγατρὸς τοῦ δούλου μοὶ ἀναμνηστικὴ ἐστὶν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ σταυροῦ τούτου θὰ ἔλθῃ νὰ κλαύσῃ ἢ Μαγδαλινὴ, σώζουσα τὴν ψυχὴν τῆς... Ὅποιον τὸ κοινὸν μεταξὺ ταύτης καὶ ἐκείνης, μεταξὺ τοῦ ἐσταυρωμένου δούλου ἐπαναστάτου καὶ τοῦ ἐσταυρωμένου Χριστοῦ;

Ὅποιον;... περισσῶ τὴν ῥέμβην μου ἢ ὄψις τῆς Ῥαφαηλίου «Παναγίας τῆς Ἐδρας»... Παραπλευρῶς «Σάτυρος διώκων Νύμφην»,... εἶναι ὁ τίτλος εἰκόνας τοῦ Michetti, περικαλλὲς χωρικὴ παρθένος διέρχεται πρὸ τῶν θαυμαζόντων, χασκόντων νεανιῶν τοῦ χωρίου?... εἶναι ὁ τίτλος ἑτέρας, τοῦ αὐτοῦ ζωγράφου εἰκόνας· εἶναι ἡ αὐτὴ χωρικὴ, ἀλλ' οὐχὶ πλέον παρθένος, ἥτις κατηφῆς, αἰδουμένη ἀπέρχεται τοῦ χωρίου, παρεργημένη πρὸ τῶν αὐτῶν νεανιῶν κακεντρεχῶς μειδιώντων· ἀπέρχεται. Τί θ' ἀπογείνη; Ἡ ὄρασις μου ἀπέκαμεν· ἀποστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν ὁδὸν· ἀφριγῶσα cocotte διέρχεται ἐνώπιόν μας· τὰ ὄμματά μου βιαίως στρέφονται καὶ πάλιν πρὸς τὴν τελευταίαν εἰκόνα· μὴ ἦτο αὐτή;

Ἀγγελόλαος.